положення та методологічні орієнтири (проект). Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Випуск 152. Том 2. Серія : Педагогічні науки. Чернігів 2018. С. 203–214.

DOI https://doi.org/10.36059/978-966-397-331-9-15

FORMS AND MEANS OF INTERACTIVE LEARNING OF A FOREIGN LANGUAGE OF PROFESSIONAL DIRECTION IN A TECHNICAL HIGHER EDUCATION INSTITUTION

Kartel T.M.

Candidate of Pedagogical Science, Associate Professor, Associate Professor at the Department of foreign languages Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture Odessa. Ukraine

The need to innovate the content, forms, and technologies of foreign language education for students of national technical institutions of higher education which is recognized at the state level requires first of all the introduction of significant changes in the traditional organization of the educational process, aimed at the formation of foreign language communicative competence in them. At the same time, the necessity of a radical change of the existing didactic instructions which take place in the educational environment of technical institutions of higher education in the direction of transferring the leading participants of foreign language communicative interaction from traditional subject-object relations to innovative — subject-subject methods communication, in particular through the use of means of an interactive approach [3].

The interactive approach in the field of foreign language learning is mostly interpreted as:

- a didactic concept of organizing the educational process in the format of co-learning and mutual learning, in which all subjects are equal and autonomous, understanding why and how they act, as well as reflect on what they know and are able to do, comparing standards of perfection with their achievements [1, p. 61]);
- a specific system of organizing foreign language learning, which is carried out in the form of joint activity and creative cooperation of all its leading subjects, who use verbal and non-verbal means of foreign language communication to interact with each other, share information, solve problems together, model situations, evaluate the actions of colleagues, dig into the real atmosphere of cooperation in solving educational and cognitive and research problems [2, p. 17]).

We can define the following forms and means of interactive learning of foreign languages:

- Cooperative: work in pairs, work in alternating threes, two four all together, work in small groups
- Collective and sectional: microphone; unfinished sentences; brain storm; analysis of socio-cultural situations; decision tree

Situational stimulation and imitation games; public hearings; acting out situations according to professional roles.

Discussions: "Press" method; "Take/change position" method; "Continuous school of thought"; discussion in the style of a television talk show; professional discussion, "Oxford Debate".

As we can see, the following are recognized among the advantages of interactive foreign language learning for students of higher education:

- all participants of foreign language communication are involved in active work;
- all subjects of foreign language communication learn to work in a team:
- every individual is given the opportunity to offer and defend his opinion, to find an alternative solution to the problem based on the formation of tolerant communication skills and a friendly attitude towards the opponent;

during foreign language classes, "situations of success" are created, which contributes to mastering a larger amount of material in a short time.

It should also be taken into account that, despite its tangible priorities, interactive foreign language learning has certain limitations, which relate to the fact that:

- the use of specific forms of interactive learning requires a significant investment of time, both teachers and students:
- each of the forms of interactive training requires preliminary consideration and formation of the readiness of applicants to participate in it;
- the teacher has less control over the volume and depth of the learning material learned by the students, the time and course of learning;
- the results of the educational and cognitive activities of the applicants are less predictable.

In general, as evidenced by the innovative and pedagogical experience of technical institutions of higher education, the interactive teaching of a foreign language of professional orientation is an innovative system of organizing the productive interaction of subjects of foreign language communication, in which not only the assimilation of new experience and the acquisition of new knowledge takes place, but also due to the development of the ability to critically evaluate events, an opportunity is provided for their more successful socialization and professional self-realization as multicultural linguistic personalities [3. c. 72].

References:

- 1. Годованець Н. І. Короткий огляд інтерактивних методів навчання іноземної мови. *Науковий вісник Ужсгородського університету. Серія «Педагогіка. Соціальна робота»*. 2017. Вип. 3(40). С. 60–62.
- 2. Гумен С. М. Використання інтерактивних методів навчання як способу підвищення якості навчально-виховного процесу. *Англійська мова та література*, 2020. № 13–15. С. 16–20.
- 3. Тарнопольський О. Б., Кабанова М. Р. Методика викладання іноземних мов та їх аспектів у вищій школі : підручник. Дніпро : Університет імені Альфреда Нобеля, 2019. 256 с.

DOI https://doi.org/10.36059/978-966-397-331-9-16

ВПЛИВ КУРАТОРА НА СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНУ АДАПТАЦІЮ СТУДЕНТІВ

Коновалова О.Б.

викладач, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист

Владарчик Ю.А.

викладач, спеціаліст вищої категорії Відокремлений структурний підрозділ «Фаховий коледж харчових технологій та підприємництва Дніпровського державного технічного університету» м. Кам'янське, Дніпропетровська область, Україна

Соціально-психологічна адаптація — це пристосування психіки та поведінки особистості до умов соціального середовища, яке опосередковане провідною діяльністю особистості на даному етапі її розвитку [6].

Одне з найважливіших завдань у роботі навчального закладу— це пошук ефективних шляхів та методів щодо залучення першокурсника до нових умов життя і навчання. Проблеми адаптації першокурсників ϵ першочерговими і викликають особливе занепокоєння педагогічних колективів вузів.

Першокурсники попадають у нове для них середовище, в якому існують відмінності в порівнянні зі школою: незвичні для них методи і форми роботи, графік занять, атмосфера навчального закладу [4]. Більшість із першокурсників на початку навчання в коледжі мають низький рівень самоорганізації і часто не готові до самостійної роботи.

Від того, наскільки позитивно буде відбуватися процес адаптації, залежить рівень навчання студентів на старших курсах. Пристосування до принципово інших умов завжди супроводжується низкою негативних явищ, зокрема психічним перенапруженням, невпевненістю